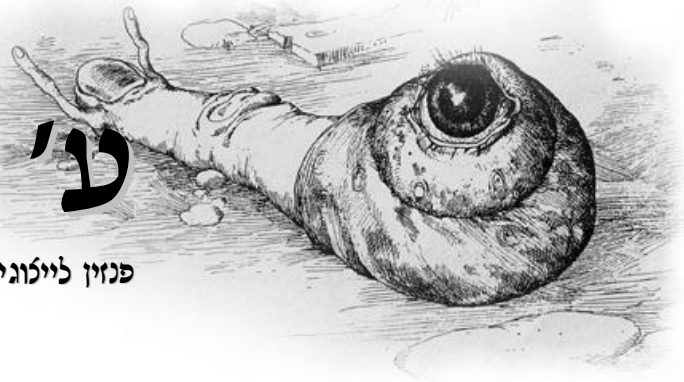

ע' קווירית

פנזון לייזוגים קוויריים, גיליון 47, 28 באוקטובר 2010

- 2..... ביקורת סרטים\ליאור אלפנט
- 3..... "הפעם הראשונה שלי" \אננימי
- 7..... אקדמיה לדאמיז – "תחת עיניים מערביות" \מוהנטי
- 9..... יוגב, ההומו הערירי.....
- 10..... פינת היצירה – חני בבדיאל, רפי פריץ

ע' קווירית שואף
להיות אקולוגי.
חיסכו בהדפסות
ומחזרו את דפיו!

ע' קווירית תומך בחופש הביטוי ובלקויי
למידה, דיסלקטים, ומהממיות אחרים.
הטקסטים לא נערכים.

צ' בר

D_tv25@hotmail.com
www.QueerEyeWorld.org

ביקורת סרטים | ליאור אלפנט

"Mädchen in Uniform" (נשים במדים)
לאונטין סאגן, גרמניה, 1931
2 זכיות

התלבטתי רבות אם לכתוב על הסרט הזה או לא. בכל זאת, אי אפשר להשיג אותו בשום מקום, ובינתיים אין סיכוי שמישהו יראה אותו, הוא לא יצא בוידאו או בדי.וי.די ורק אם יוצא לכן לתפוס איזו הקרנה איזוטרית תוכלו לראות את ה"פנינה הקולנועית" הזו. אבל בכל זאת החלטתי שהיות וזה הסרט הלסבי הראשון (!) שבו הלסביות הן לסביות, ולא מרומזות, חובה עלי לכתוב עליו.

מנואלה מגיעה לפנימייה לבנות לאחר מות אימה. היא משתלבת מהר עם שאר הילדות, ופוגשת את המורה הנערצת על כולן – גברת פון ברנבורג. כולן מאוהבת בה, ונראה שגם לה לא חסר. בכיבוי האורות היא נותנת לכל ילדה נשיקה על הלחי, מתנהגת יפה לכולן, וממעטת להעניש. אבל נראה כאילו היא מפתחת חיבה מיוחדת למנואלה. כאשר מגיעה שעת השינה, היא מנשקת אותה על הפה. (ממש! זאת שנת 1931!) מנואלה מפתחת אובססיה כלפיה, ולא מפחדת להודיע לכל העולם שהיא מאוהבת במורה שלה. המנהלת חושבת שזה לא בריא, שמנואלה "חולה", ומשעה אותה מהפנימייה. כאשר המורה שומעת את זה, היא משעה את עצמה גם כן. תוך כדי הבנות מעלות הצגת-דראג, שבה חלקן מתחפשות לבנים, ומלטפות אחת לשנייה את הרגליים. הן שמות תמונות של בנות אחרות בארונות שלהן, אבל אסור שמנהלת תראה, כמובן.

זהו סרט חתרני, חדשני, שלא היה כמותו עד אז, ולמעשה, גם הרבה זמן אחר כך. ההתייחסות להתאהבות הבנות כאל "מחלה", צילומי הרגליים העירומות המלוטפות, אלו דברים שלא נעשו קודם בקולנוע. שנות ה-30 בגרמניה, לפני עליית היטלר לשלטון, הן שנות רפובליקת ויימאר הדקדנטית והעליזה (תרתי משמע). הסרט הזה הוא דוגמא לתרבות שהיתה ואיננה עוד, ואפילו הרימייק שלו, משנות ה-50 אינו נועז כמותו. אז ברור שיש לו מגרעות, אבל בכל זאת, הן מתבטלות לעומת החשיבות של הסרט. ולכן, אם יוצא לכן לשמוע על איזו הקרנה, רוצו לראות. זה הכי קרוב שנוכל להגיע לימי המועדונים העליזים של שנות ה-30 בגרמניה.

"הפעם הראשונה שלי"/אנונימי

אני זוכר שנכנסתי לאטרף, וחיפשתי אחרי סקס.
קראתי פרופילים של אנשים, נכנסתי ויצאתי מעשרות כאלו, באותו ערב.
אחרי זמן ממושך קיבלתי הודעה, מאדם שלא ראיתי את הפרופיל שלו.
ההודעה הייתה נורא קצרה, ולא ברורה בכלל, "400".
בלי שום הסבר, מילה משהו שנותן הכוונה.
שלחתי לו הודעה בחזרה, שבה אני מברר מה הוא רוצה ממני.
את התשובה שלי קיבלתי דיי מהר,
הוא חיפש "מסאג" ואמר שהוא ישמח לשלם לי עליו.
בררתי פרטים עליו, יחד איתו, מה שנראה לי צריך להיות חשוב לי לדעת.
ואמרתי לו בצורה מאוד ברורה ומובנת מה הגבולות שלי.
הוא הגיב לזה בצורה שהייתה נראית מכבדת. הוא הסכים, ואמר שזה בסדר.
ניסנו לקבוע תאריכים לאותו יום שהגיע.
התחושה שלי הייתה קצת לא חלקה, לא הייתה בטוחה במה יקרה.
איך זה עומד להתקיים, במה זה שונה מסקס אחר?
הוא הביא לי את המספר טלפון שלו, כדאי שנוכל לדבר.
עברו שעות, עברו ימים, וניסנו לקבוע מספר פגישות שבהם אני והוא לא יכולים לסירוגין.
עד שדיברתי על זה עם חברה מהבית.
דיברתי איתה מעט על התחושות שלי, על מה אני רוצה בעצם, ושאלתי אם היא יכולה
להתלוות איתי.
שהיא תחכה בחוץ, למקרה ואולי יהיה משהו קיצוני, שאני אוכל לברוח.
והיא הסכימה.
אני זוכרת את האירוע במעורפל,
זה היה בשעות הערב המוקדמות, לקחו מונית למושב ליד באר שבע.
שאני לחוצה נורא, מתוחה, ומתרגשת.

פעם ראשונה, שאני מתרגשת לקראת עבודה.
שיש בה הרבה ממה שאני מחפש,
פוליטיקה, כסף, שעות נוחות, זמן לעצמי.
המונית עצרה ליד הבית של הלקוח שלי, וחיכיתי מעט בחוץ,
כדאי לסדר מחשבות, להירגע.
והגיעה השעה שבה קבענו, צילצלתי לטלפון שלו, והוא פתח לי את הדלת הכניסה הראשית.
נכנסתי פנימה, והרגשתי מעט מפוחד, ובתוך הראש אני חוזר על משפט כמנטרה, "לשם
גבולות".
הוא הציע לי כוס מים, ושאל מה שמי, נתתי לו שם מפוברק, ועלינו לקומה השניה של הבית
שלו.
נכנסו לחדר המיטה, שם הכל היה חשוק, מלבד אור של נר קטן, שדלק והשאיר אחריו שובל
ואור רך של צבע אדמדם.
במיטה אמרתי לו לשכב על הבטן, והמסאג' החל..
לשמן את הגוף שלו, שיהיה נעים. שיהיה מרגיע.
אדם צעיר שמהנה אדם שבוגר ממנו, לפחות ב13 שנים.
נגיע בכתף, מתחיה של הגב, מסאג' בכל חלקי גופו.
התחיל להיות לי חם, אני כל הזמן בתזוזה.
והחלטתי להוריד חולצה, (גם כי הוא שילם לי, אז שיהיה לשנינו מעניין יותר)
והמשכתי את המסאג'.
ביקשתי ממנו, אחרי חצי שעה, להסתובב ולשכב על הגב.
ראיתי שהזקפה שלו הייתה מלאה לגמרי (החמיא לי ממש :))
והמשכתי כ15 דק', עיסוי על החזה. רגלים. ואז הוא ביקש ממני להתחיל למצוץ לו.
וכך עשיתי.
הוא הוציא מעט גניחות קלות, ונשמע שהוא נהנה.
תוך כדי שאני עוסק במהלך המין, הוא שבר את אחד הגבולות שלי.

הוא התחיל לגעת בי, במקומות שאמרתי לו במפורש לא לגעת הם.
והזזתי לו את היד, והמשכתי, כך זה חזר על עצמו כשלוש פעמים.
עד שאמרתי לו, אני לא מוכן שתיגע שם. והוא הפסיק!
כתור מחאה (אולי) הוא דרש ממני, להפסיק את המין, ולהמשיך במסג'.
בשלב הזה היה לו טלפון, הוא ענה לו. (זה היה מעט מעליב ומוזר)
וראיתי שנשאר לי עוד חצי שעה ליציאה שלי.
לשחרור מהפחד הקטן.
הוא חזר, האיש, הפחד, הפחד שאולי יקרה עוד משהו, שאולי אני לא עושה את העבודה
מספיק טוב.
שיש לי עוד הרבה ללמוד, ולהבין בתחום. שזה לא רק סקס.
וזה מורכב מהמון אלמנטים.
מעמד כלכלי, מגדר, מוצא אתני, מיקום גאוגרפי, ועוד המון מחשבות והבנות שהתחילו להבנות
אצלי לאחר ותוך כדאי.
המשכתי במסאג'. הוא נהנה. נסה לדבר איתי מעט, על העבר הצבאי והלא מעניין שלו.
אמרתי לו שאני לא עשיתי צבא! והוא שאל "למה?", לא הרגשתי צורך להסביר לו, הוא
לפתוח את זה לשיחה.
סיכמתי את זה באז ועד היום, זה לא מה שיתרום לי, ולא אני אתרום ככה.
והוא שתק.
המשכתי לעשות את המסאג' במרץ. עד שהזעתי.
והמשכתי לחשוב על הזמן שיעבור, ואם זה נראה שאני רגוע.
ולאחר שתם הזמן, הייתי משחורר. הייתי חופשי.
קיבלתי את הכסף שלי. 480 (נראה לי) כמו שהוא הבטיח (הוא נתן החזרי נסיעה)
ויצאתי החוצה, עייפה, מבולבל, ועם הרבה מחשבות בראש.
ראיתי את חברתי מחכה לי, היה נראה, שהוא היה לחוץ ודואג.
דיברנו מעט, וחזרנו לבית בב"ש. כדאי שאוכל להיות רגוע יותר.

לפני שהמונית הגיעה, קיבלנו טלפון. שאמרו בו, שצריך להגיע בבוקר לאל-אערקיב.
לא יכולתי, לא הייתי יכול לשם את עצמי שם שאני לא רגוע ממאורעות הערב.
שיש לי עדין דברים לחשוב עליהם ולעבד אם עצמי.
בבוקר שהתעוררתי, ראיתי בית ריק מאנשים.
שקט, שקט מידיי.
אחרי שהתעוררתי חשבתי שאתמול היה מענין, ואני אמשיך לעסוק בזנות.
כי יש לי מה ללמוד שם, זה מרתק, אני יכול להפגע שם נורא בקלות, ואני יכול לקבל
העצמה, ע"י עצמי.
יש שם משהו מושך מעניין.
ומחשבות במקביל, מה קורה עכשיו באל אערקיב.
לאחר ארוחת בוקר והעברת ממושך של זמן, קיבלתי את התשובה.
אל-אערקיב נהרסה באותו בוקר.
ואת הערב הזה אזכור למשך הרבה זמן.

רפי פרץ

ע' קווירית תומך
בלקויי למידה,
דיסלקטים,
ומהמימות אחרות!

אתקדמניה for Dummies

תקצירי המאמרים זהה לכן כוח לקרוא

"תחת עיניים מערביות, הגות פמיניסטית ושיחים קולוניאליים"

צ'נדרה מוהנטי, 1988

נשים כקטגוריה של ניתוח, או: כולנו אחיות למאבק

ההומוגניות של נשים כקבוצה לא מיוצרת על בסיס מהות ביולוגית כי אם על בסיס מרכיבים סוציולוגיים ואנתרופולוגיים הנתפשים כאוניברסליים. הדגש בניתוח הפמיניסטי אינו על חשיפת המרכיבים האידיאולוגיים והחומריים שהופכים קבוצה של נשים ל"חסרות אונים" בהקשר מסוים, כי אם על מציאת מגוון מקרים של קבוצות נשים "חסרות אונים", ע"מ להוכיח את הטענה הכללית שנשים כקבוצה הן חסרות אונים. מוהנטי תתמקד בחמש דרכים שבהן משתמש השיח הפמיניסטי המערבי בקטגוריית הניתוח "נשים", כאשר הוא עוסק בנשים בעולם השלישי. כל אחת מהדוגמאות מראה כיצד קבוצת "הנשים מהעולם השלישי" מובנית כקבוצה חסרת כוח וכקורבן של מערכת סוציו-אקונומית מסוימת.

נשים כקורבנות של אלימות גברית

הוסקן כותבת על התעללות באיברי מין נשיים באפריקה ובמזה"ת. לטענת מוהנטי, הגדרת הנשים כארכיטיפ של קורבן מקבעת נשים בעמדת "אובייקט המגן על עצמו". יש צורך לחשוב על אלימות גברית ולפרש אותה במסגרת של חברות מסוימות, כדי להבינה טוב יותר ועל להתארגן ביתר יעילות כדי לשנותה.

נשים כקורבנות בגלל היותן תלותיות ונתמכות

לינדסי טוענת כי נשים בעולם השלישי הן קבוצה הניתנת להגדרה על הבסיס האחד של תלותיות משותפת. הגדרה כזו מנציחה את הנשים מהעולם השלישי כקבוצה א-פוליטית ללא מעמד של סובייקטים. מבטלת כל ניתוח של הבדלים היסטוריים ספציפיים, הסוציולוגי מחליף את הביולוגי אך מתוך מטרה ליצור את אותו הדבר – האחדה של נשים.

הנקודה המהותית שנשכחת כאן היא שנשים מובנות בדיוק ע"י יחסים כגון: מבני שארות, קולוניאליזם, ארגון שוק העבודה, וכן יש להן חלק בהבנייתם.

נשים ואידיאולוגיות דתיות

כאשר מצמצמים את ההשוואה בין התרבויות לרמת היחסים הכלכליים שבין מדינות "מפותחות" למדינות "מתפתחות", נשללת האפשרות של דיון ייחודי בנשים.

נשים ותהליכי פיתוח

הבעייתיות הטמונה בשימוש ב"נשים" כקבוצה], או כקטגוריה יציבה של ניתוח, היא שהיא מניחה אחדות א-היסטורית ואוניברסלית בין נשים, המבוססת על הנחה כללית של נחיתותן. במקום להדגים באופן אנליטי את הבנייתן של נשים קבוצות סוציו-אקונומיות ופוליטיות בתוך הקשר מקומי מסוים, ההבדלים בין המינים מזוהים בהכרח עם נחיתות של נשים, והכוח מוגדר אוטומטית במושגים בינריים: הן בעצם רק חוזרות ומחזקות חלוקות בינריות בין גברים ונשים.

אוניברסליזם מתודולוגי, או: דיכוי נשים הוא תופעה גלובלית

1. הוכחת האוניברסליות נעשית תוך שימוש בשיטה אריתמטית. כך נשלטות ממוסדות כל ספציפיות היסטורית ותרבותית, והאפשרות של חתרנות וסתירות פנימיות נמחקת. ייתכן שיש דמיון פיסי ברעלות הנלבשות ע"י נשים בערב הסעודית ובארין אולם המשמעות הייחודית המלווה את הפרקטיקה הזאת משתנה בהתאם להקשר התרבותי והאידיאולוגי.
2. מושגים כגון ילודה, חלוקת העבודה עפ"י מין, משפחה, נישואין, משק בית, פטריארכיה וכו', מובאים במחקר ללא התייחסות למשמעותם הספציפית בהקשרים תרבותיים והיסטוריים מקומיים. למשל, העלייה בשיעור משקי בית במעמד הבינוני האמריקאי שבראשם עומדת אישה הן המשמעות והן ההסבר לעלייה זו משתנים בהקשרים סוציו-היסטוריים שונים.

הסובייקטים (ים) של הכוח

ניתן לזהות מהלך קולוניאליסטי בקשר ההגמוני בהגות ובמחקר שנעשה בין העולם הראשון לעולם השלישי.

נקודת המבט, הרואה בנשים קבוצה קוהרנטית ללא התייחסות להקשרים שונים, למעמד או לאתניות, מבנה את העולם במושגים בינריים ודיכוטומיים. הבעיה העיקרית בהגדרה זו של כוח היא שהיא כוללת את כל המאבקים המהפכניים לתוך מבנים בינריים – בעלות על כוח

לעומת חוסר אונים. נשים הן קבוצות אחידות, חסרות אונים – זו ההנחה הראשונית המקובלת בפמיניזמים המערביים הליברליים והרדיקליים. המהלך הקולוניאליסטי מופיע בהקשר של כתיבה פמיניסטית מערבית על נשים בעולם השלישי. ע"י הצבת הייצוג של נשים מהעולם השלישי בניגוד לייצוג העצמי של פמיניזמים מערביים, אפשר לראות כיצד רק הפמיניסטיות המערביות לבדן הן הסובייקטים של היסטוריית הנגד הזאת. בניגוד להן, נשים מהעולם השלישי לעולם לא מתעלות מעל למגבלות הסטטוס שלהן כ"אובייקט".

לסיכום,

רק כאשר "אישה/נשים" ו"המזרח" מוגדרים כאחרים, או כפריפריאליים, יכול הגבר/ההומניזם (המערבי) לייצג את עצמו כמרכז. לא המרכז קובע את הפריפריה אלא שהפריפריה, באופן שבו היא תחומה, מגדירה את המרכז. במאמר זה הכותבת הציגה אסטרטגיה מקבילה של חשיפת האתנוצנטריות הסמויה בחלק מהכתיבה הפמיניסטית על נשים בעולם השלישי. האחד מאפשר ומחזק את האחר.

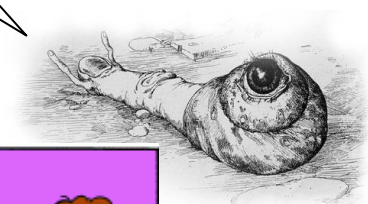

*מוהנטי, צ'נדרה טלפדה. 2006. "תחת עיניים מערביות: הגות פמיניסטית ושיחים קולוניאליים, 1988" בתוך בתוך דלית באום ואחרות (עורכות) ללמוד פמיניזם- מקראה, תל אביב: מגדרים, הקבוץ המאוחד, עמ' 415-442.

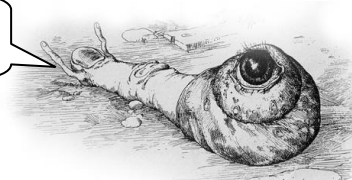
for Dummies

המדור מחפש סיכומים נגישים פחות או יותר.
D_tv25@hotmail.com

חדש! יוגב, ההומו הערירי קומיקס דיכאוני

הומאים ערירים שולטים!

יש לך משהו להגיד או לשתף?
רוצה לייסד מדור חדש משלך?
גם את יכול גם אתה יכולה!
השמיעו את קולכן ב-
D_tv25@hotmail.com

פינת היצירה

הברה- הברה.
אם תגיד זאת במהירות,
ללא הרף,
יתפרקו לחלקיקים דקים
ויעלמו מן העולם.

"מישהי, לאהוב. לא מישהו."
אני מבהירה.
הברה אחר הברה.
להרכיב אמת
ושקט
נפשי.

סקוטש מונח על השיש.
פעימות הלב מואטות.
אבא נכנס אל הבית,
מזמזם לעצמו
"שלום עליכם מלאכי השרת..."
ומתיישב אל השולחן.

אני מצטרפת רק ב
"אשת חיל..."

"מישהי."
ציינתי.

שתיקה.
בצל נקצץ אל סלט.

שולחן ערוך
בתריסר צלחות מעוטרות,
כוסות,
מזלגות,
כפיות, לקינוח,
וסכינים,
לעקור ערכים,
לבצוע חוקים עליהם גדלתי.

"מי... ש... היא..."
היא חוזרת,
ממלמלת.
שולה כלים
מכיור לבן,
מקרצפת סכו"ם בגבה אל"י.
לרגע נדמה כי היא חוזרת בראשה,

חני כבדיאל

אוהבת אותך
בין רגליי
לוחשת.

כבר לא מצליחה להחזיק
בקירות, בסדינים,
בעצמי.
מרימה ראשך לרגע,
רטובה וחושקת,
מחייכת וחוזרת.
רגליי נמסות
לאגלי זיעה
המציפים את מצחי.

בין רגליי,
לרגע,
לא קיים דבר
מלבדנו.
שפתיי גונחות
אהבה.

חני כבדיאל

רפי פרץ